

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/93/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011734
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2120011734.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., bytom D. XXX/XX E., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno g), písmeno h) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona a pre zločin výroba detskej pornografie podľa § 368 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 9.3.2023, sp. zn. 6T/64/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.1.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 9.3.2023, sp. zn. 6T/64/2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), uznal obžalovaného A. B. (ďalej len „obžalovaný“) za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno g), písmeno h) Trestného zákona a s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného obdobia najneskôr od roku 2017 až do 07.12.2018 v B. F. G. XXX, v priestoroch rodinného domu, kde žil spoločne so svojou manželkou H. H. a s jej maloletými deťmi - dcérou D., nar. v roku XXXX, a synmi H.I. a D.. I. ako otčím maloletej D.I. a zároveň manžel jej matky, ktorý mal povinnosť podieľať sa na jej starostlivosti a výchove a mal vedomosť o jej veku, táto opakovane, pravidelne a v čase neprítomnosti jej matky sexuálne zneužíval takým spôsobom, že v priebehu noci vchádzal do spálne kde spala, tam ju hladil po stehnách, keď sa sprchovala, chodil do kúpeľne a odhrňoval záves a pozeral sa na ňu, a viac krát v priebehu dňa ju volával do kuchyne, alebo do kotelne rodinného domu, kde jej prikázal, aby si dala dole nohavice, nohavičky a potom ju bozkával na rozkrok, kázal jej, aby si vyhrnula podprsenu a opakovane ju bozkával na prsia, pričom toto konanie smerovalo k vyvolaniu jeho sexuálneho vzrušenia

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 201 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j), § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužívania, nakoľko minimálne od roku 2017 sa dopúšťal protiprávneho konania voči maloletej D. I. (ďalej len „maloletá“). Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní oproti podanej obžalobe okresný súd pozmenil skutkovú vetu tak, že zo skutkovej vety vypustil tú skutočnosť, že obžalovaný si mal svojim mobilným telefónom fotiť rozkrok maloletej, jej zadok a jej prsia, pretože predmetnú skutočnosť nemal súd po

vykonanom dokazovaní za preukázanú, teda nebolo preukázané spáchanie zločinu výroby detskej pornografie.

Pri uznaní viny obžalovaného okresný súd vychádzal prioritne z usvedčujúcej výpovede maloletej ako aj poškodenej H. H. – matky maloletej (ďalej len „poškodená“), pričom na podozrivé a nevhodné správanie obžalovaného bola poškodená upozornená svedkom H. I. - synom, ktorý mal spoločnú spálňu s maloletou a ktorý bol priamym svedkom toho, že obžalovaný v nočných hodinách chodil za maloletou. Po tomto upozornení si poškodená všimla, že obžalovaný chodieval za maloletou bezdôvodne do izby počas noci, pričom v momente, keď ho takto prichytila, obžalovaný reagoval neadekvátnymi výhovorkami o tom, že bol kontrolovať vlhkosť stien. Poškodená uviedla, že si všimla, že obžalovaný si často volával maloletú do kuchyne, dával jej rôzne darčeky ako sladkosti, pričom ostatným deťom nedával takéto sladkosti resp. odmeny za ich správanie. Poškodená uviedla, že maloletá jej tajila, že sa niečo medzi ňou a obžalovaným deje, nepovedala jej, čo jej obžalovaný robil. V období, kedy prichádzalo k sexuálnemu zneužívaniu maloletej, maloletá toto konanie obžalovaného zatajovala a nepriznala pred poškodenou, že ju obžalovaný sexuálne obťažuje. Poškodená si všimla, že obžalovaný maloletú zvyhodňoval pred ostatnými deťmi a obdarovával ju rôznymi darčekom, sladkosťami, mala výhody v domácnosti. Keď poškodená ukončila vzťah s obžalovaným a tento odišiel z ich spoločnej domácnosti, začal maloletú kontaktovať prostredníctvom mobilného telefónu pod rôznymi zmenenými prezývkami - identitami, čo poškodená následne zistila a konfrontovala obžalovaného s týmito skutočnosťami. Poškodená uviedla, že až následne sa jej maloletá priznala, že obžalovaný ju volával do kotelne, kde sa musela vyzliekať a kde ju obchytával a obližoval na intímnych miestach. Okresný súd v tejto súvislosti poukázal na to, že maloletá bola zo strany obžalovaného pod určitým nátlakom, keďže sa jej obžalovaný vyhrážal tým, že ich poškodená sama nedokáže užiť a zabezpečiť financovanie domácnosti, čo korešpondovalo s tým, že maloletá sa so všetkým poškodenej priznala až v čase, keď už s nimi obžalovaný v spoločnej domácnosti nebýval a pominuli obavy z týchto vyhrážok obžalovaného.

Maloletá vo svojej výpovedi podrobne a presvedčivo popísala správanie sa obžalovaného, potvrdila, že si ju opakovane volal do kuchyne a aj do kotelne, kde si vyhrnula tričko a dávala dole nohavice a spodné prádlo. Maloletá uviedla, že obžalovaný sa spočiatku správal milo a dával jej viac sladkostí ako jej bratom, ktorým dával viacej trestov ako jej, pričom neskôr sa k nej začal chovať čudne, začal jej dávať pusy, keď bola v sprche, tak odostrel záves a povedal jej aká je krásna. Neskôr ju začal navštevovať obžalovaný v izbe, kde ju hladil pod paplónom, a tiež ju volával do kuchyne, keď tam nebola poškodená a dával jej pusu a kázal jej aby poškodenej klamala. Potom ju začal volávať do kotelne, kde jej kázal dať si dolu nohavice a spodné nohavičky a vyhrnúť si tričko a podprsenu a bozkával ju v rozkroku aj na jej prsia. Obžalovaný volal maloletú do kuchyne alebo kotelne, keď nebola poškodená doma. Maloletá uviedla, že takéto správanie obžalovaného sa niekedy opakovalo aj viac krát počas dňa. Maloletá taktiež uviedla, že jej obžalovaný povedal, že keby náhodou prišla poškodená, má sa vyhovoriť, že si išla pre niečo do špajze alebo sa išla napiť. Maloletá sa hanbila povedať to poškodenej, ale priznala to, až keď sa obžalovaný odsťahoval. Maloletá uviedla, že prvý krát keď vypovedala pred sociálkou čo riešili tento prípad, tak klamala, pretože jej to bolo nepríjemné, že bol obžalovaný v tej istej miestnosti, v tom istom aute, preto uviedla, že nemá pocit, že by ju obťažoval a snažila sa ho obhájiť, aby on z toho vyšiel čisto a bála sa sama o seba, čo podľa okresného súdu preukazuje určitú mieru strachu a určitého nátlaku zo strany obžalovaného na maloletú. Maloletá uviedla, že to brala tak, že jej by sa nič nestalo, keby jej dá pusu tam dole, ale keď mu povedala, že nie tak bol strašne nervózny a na všetkých kričal.

Okresný súd prihliadol aj na výpoveď svedka H. I., brata maloletej, ktorý potvrdil, že mal s maloletou spoločnú spálňu a od istého času začal pozorovať, že obžalovaný chodí v noci do ich spálne, kde sa prehrabával v použítom prádle maloletej, alebo si sadol na posteľ k maloletej, dával jej ruku pod paplón, pričom keď sa maloletej opýtal, čo jej obžalovaný robil, táto mu uviedla, že ju hladil po stehnách. Svedok taktiež podrobne popísal momenty keď bol svedkom ďalšieho nevhodného správania k maloletej, kedy videl ako si obžalovaný často fotil maloletú v bazéne. Svedok sa snažil poškodenú na to opakovane upozorňovať, pričom potom začalo medzi ním, poškodenou a obžalovaným vznikať napätie, kedy mal pocit, že mu poškodená neverí, čo vyústilo do návštevy psychologičky. Okresný súd pritom neuveril tvrdeniam obžalovaného, že svedok H. I. sa mu chcel pomstiť a chcel ho vyhnať zo spoločnej domácnosti, pretože tieto tvrdenia považuje súd iba za účelové tvrdenia zo strany obžalovaného za účelom určitého očierňovania svedka. Okrem toho svedok H. I. o nevhodnom správaní sa obžalovaného k maloletej opakovane hovoril aj svojmu otcovi J. I., čo tento potvrdil.

Taktiež svedok D. I., brat – dvojča maloletej, potvrdil, že sa mu maloletá opakovane zverila, že obžalovaný si viackrát sám fotil maloletú, tiež že ju požiadal aby išla na WC, tam sa vyzliekla a natočila sa na mobil.

Svedecké výpovede boli podľa okresného súdu do značnej miery objektivizované záverom znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie MUDr. Bielikovej, ktorá uviedla, že výpovede maloletej nesú pozitívne znaky všeobecnej i špecifickej vierohodnosti a opakované sexuálne prejavy správania sa obžalovaného voči nej jej spôsobili dlhodobú traumatizáciu. Znalkyňa uviedla, že fabulácie, konfabulácie či iné patologické obsahy v myslení maloletej neboli zistené, maloletá má primerane rozvinuté perцепčné a kognitívne schopnosti, ktoré jej umožňujú správne vnímať a zapamätať si a reprodukovať prežívané udalosti, resp. udalosti, ktorých bola svedkom. U maloletej nebola zistená patológia v oblasti vnímania, zapamätávania ani myslenia, tiež v myslení sa nenachádzali tendencie fabulátorne či konfabulátorne spracovávať prežívané situácie, resp. situácie ktorých bola svedkom vo všeobecnosti ani vo vzťahu k predmetu vyšetrovania, neboli u maloletej zistené žiadne motivačné činitele, ktoré by ju viedli k vypovedaniu nepravdy. Okresný súd sa pritom nestotožnil s tvrdením obhajoby, že by vypracovaný znalecký posudok MUDr. Bielikovej bol rozporuplný a vzájomne si protirečiaci, pretože znalkyňa jednoznačne zodpovedala všetky potrebné okruhy otázok a podrobne rozviedla závery predmetného znaleckého posudku, taktiež uviedla aké metódy použila na jeho vypracovanie.

Zo záverov znaleckého posudku znalca MUDr. Kešického, na základe vyšetrovania obžalovaného, vyplynulo, že boli zistené alebo boli diagnostikované také faktory, ktoré by mohli zvyšovať pravdepodobnosť uspokojovania jeho sexuálneho pudu neadekvátnym sociálne neakceptovateľným spôsobom. Zvýšené riziko takéhoto sexuálneho správania je dané akcentáciou /zvýraznením/ rysov emočnej nestability, impulzivity, zvýšenej agresivity pri absencii, resp. závažnej destabilizácii kvality regulačných mechanizmov, ako aj rysov osobnosti hlavne v okruhu disocialej poruchy osobnosti. Znalec sa vyjadril, že nemusí ísť jednoznačne o páchatel'a, ktorý by vyzdvihoval maloleté objekty, avšak môže ísť o náhradné sexuálne správanie s cieľom dosiahnuť zníženie napätia pri absencii primeraného uvoľňovania sexuálneho napätia. Súhrnne teda znalec skonštatoval, že z vyšetrovania obžalovaného boli zistené faktory, ktoré by mohli zvyšovať pravdepodobnosť uspokojovania pohlavného pudu neadekvátnym, sociálne neakceptovateľným spôsobom.

Zo záverov znaleckého posudku znalkyne MUDr. Šedivej, ktorá vyšetrovala duševný stav obžalovaného, vyplynulo, že u neho nebola zistená duševná porucha, takisto netrpí sexuálnou deviáciou. Znalkyňa taktiež uviedla, že u nepedofilných páchatel'och zneužitie maloletých predstavuje tzv. náhradné sexuálne správanie, ktorým si kompenzujú svoju neschopnosť nadväzovať a udržiavať vzťahy s vekovo primeranými partnermi. V tomto smere okresný súd poukázal na skutočnosť, že z výpovede samotného obžalovaného vyplynulo, že v čase skutku, boli jeho vzťahy s poškodenou značne narušené aj v sexuálnej oblasti, čo pociťoval ako určitú frustráciu. Obžalovaný mohol rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie mohol ovládať v čase spáchania trestnej činnosti. Obžalovaný je plne ukotvený v realite, netrpí duševnou poruchou v zmysle psychózy, a v čase skutku netrpel sexuálnou úchylkou v zmysle sexuálnej deviácie in modo (v spôsobe dosahovania sexuálnej slasti) ani in objekto (v zameraní sexuálneho objektu) v zmysle pedofílie (sexuálneho zamerania na detské objekty bez vyjadrených známkov dospelosti), alebo hebefílie (sexuálneho zamerania na dospelujúce dievčatá - s náznakom prís a pubického ochlpenia).

Po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo ako i vo vzájomných súvislostiach okresný súd vyvodil záver, že skutok opísaný v napadnutom rozsudku sa stal a že ho spáchal ako trestne zodpovedný páchatel' - obžalovaný, ktorý využil naivitu a bezbranosť maloletej so zámienkou určitého zvýhodňovania pred jej súrodencami a kupovaním jej pozornosti sladkosťami a taktiež využitím jej strachu o určitom finančnom zabezpečení ich rodiny. Súd neuveril obrane obžalovaného, že jeho bývalá manželka chcela maloletú použiť proti nemu alebo, že by išlo zo strany poškodenej ako bývalej manželky o nejakú formu pomsty z dôvodu nejakých rozporov. Sám obžalovaný tvrdil, že po sexuálnej stránke mu to s poškodenou nefungovalo, a preto tak ako uviedla znalkyňa v znaleckom posudku prichádzalo zo strany obžalovaného k uspokojovaniu jeho sexuálnych potrieb prostredníctvom maloletej.

O vierohodnosti maloletej, poškodenej ako aj svedkov súd nemal žiadne pochybnosti, s prihliadnutím aj na zhodu ich výpovedí, ktoré sa v podstatných bodoch zhodovali a žiadnym spôsobom si neodporovali. Obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu, teda chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem ním chránený.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní nemal jednoznačne preukázané tú časť skutkovej vety podanej obžaloby, ktorá sa týkala skutočností, že si obžalovaný mal maloletú fotiť na mobilný telefón a že si

mal fotiť je rozkrok, prsia aj zadok, pretože z vykonaného znaleckého dokazovania znalca z odboru informatiky Ing. Mareka Laššáka mal súd preukázané, že v mobilnom telefóne obžalovaného sa nenachádzali žiadne relevantné skutočnosti súvisiace s obsahmi, ktoré by bolo možné posúdiť ako detskú pornografiu. Na základe tohto okresný súd danú časť skutkovej vety z obžaloby vyňal, pretože dané skutočnosti neboli v konaní pred súdom preukázané. Tvrdenia uvedené v obžalobe týkajúce sa detskej pornografie boli na hlavnom pojednávaní prezentované iba poškodenou a svedkom H. I., avšak predmetné tvrdenia boli iba nepriame dôkazy, na základe ktorých nebolo možné ustáliť vinu obžalovaného za zločin výroby detskej pornografie.

Obžalovanému, ktorý nemal záznam v registri trestov a bol postihnutý len za dva priestupky na úseku dopravy, okresný súd s poukazom na všetky okolnosti skutku, osobu obžalovaného a prihliadnuc na pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistiac žiadnu priťažujúcu okolnosť, ukladal trest odňatia slobody podľa § 201 odsek 2 Trestného zákona v upravenej trestnej sadzbe, kedy sa horná hranica znižovala o jednu tretinu, pričom mu uložil trest na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov. Takto uložený trest považoval okresný súd za primeraný, zákonný a spravodlivý, ako aj zabezpečujúci dostatočne ochranu spoločnosti tým, že zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Okresný súd zároveň nezistil žiadne podmienky pre mimoriadne zníženie trestu.

Obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní si prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátor“) a poškodená ponechali lehotu na podanie odvolania a obžalovaný zahlásil odvolanie proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, proti výroku o vine aj treste. Prokurátor ani poškodená odvolanie nepodali.

Odvolanie obžalovaný odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 24.3.2023. V odvolaní uviedol, že okresný súd porušil zásadu kontradiktórnosti, svoje rozhodnutie založil na nedostatočne zistenom skutkovom stave a nevykonal navrhované dôkazy. Rozsudok považuje za chybný, nesprávny, nezákonný a nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť. V rozsudku nie je dostatočne presvedčivo vysvetlené, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia súd oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Naďalej pretrvávajú dôvodné pochybnosti, že by sa obžalovaný dopustil skutku. Rozsudok je založený na domnienkach a hypotézach. Hodnotenie dôkazov okresným súdom je neakceptovateľné, rozsudku chýba konzistentné vyhodnotenie skutkového stavu a nie je vyčerpávajúco a presvedčivo odôvodnený. Jednou z najdôležitejších súčasných práv na spravodlivý proces je povinnosť súdu náležite sa vysporiadať s relevantnými argumentami strany trestného konania. Obžaloba je naďalej bez základu, čo i len v nepriamych dôkazoch, ktoré by mali byť dostatočne presvedčivé. Obžalovaný navrhol oslobodiť ho spod obžaloby, keďže naďalej sú rozumné a dôvodné pochybnosti o jeho vine.

Obžalovaný podaním doručeným súdu dňa 31.10.2023 doplnil dôvody odvolania, v ktorých zopakoval všetky predchádzajúce argumenty uvedené v odvolaní a súčasne poukázal na to, že maloletá bola podľa znaleckého posudku Dr. Bielikovej ľahko ovplyvniteľná až manipulovateľná, utiekala sa do sveta fantázie, uzatvára sa do vlastného sveta, sústreďovala sa na vlastné úvahy, používala vlastnú logiku a miestami sa objavovala ľahostajnosť k názorom iných. Tento znalecký posudok je vnútorne protirečiaci, keď napriek týmto záverom na inom mieste znalkyňa dospela k záveru, že v myslení maloletej nenachádza tendencie fabulatórne, či konfabulatórne spracovávať prežívané situácie, čo spôsobuje nezrozumiteľnosť a tým nepreskúmateľnosť znaleckého posudku. Tento nedostatok sa nepodarilo odstrániť ani výsluchom znalca. Napriek opísaným pochybnostiam o vierohodnosti maloletej súd prioritne poukazoval práve na výpoveď maloletej. V prípade, že má výpoveď maloletej ako svedka slúžiť ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený. Ostatní svedkovia, ktorí sú v podstate iba svedkami z počutia, boli v permanentnom konflikte s obžalovaným. U svedkov, ktorí sú príbuzní maloletej, bolo potrebné vyhodnotiť ich výpoveď aj ohľadom ich vzťahu k obžalovanému a maloletej, ich rozumovej a duševnej úrovni, k ich vnímaniu udalostí a možnosti o nich reprodukovať. Prípadné jednorazové letmé dotyky cez odev nemôžu naplniť materiálny znak trestného činu. V prospech obžalovaného svedčia znalecké posudky Dr. Kešického a Dr. Šedivej, podľa ktorých u obžalovaného

nebola zistená afinita k podnetom s obsahmi jednoznačne detských objektov a pokiaľ bolo poukazované na minoritnú súčasť rezponzívneho spektra relevantného pre vyvolanie vzrušenia pri heterosexuálnych objektoch v štádiu sexuálneho dospievania, tak má obžalovaný za to, že nebol preukázaný predpoklad k takémuto správaniu, nakoľko obžalovaný žil v plnohodnotnom vzťahu s matkou maloletej. Obžalovaný netrpel sexuálnou úchyľkou. Výpoveď maloletej teda dostatočne nepodporujú ďalšie vykonané dôkazy. Rozsudku chýba vyčerpávajúce a presvedčivé odôvodnenie.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor nevyjadril.

Za účelom prejednania odvolania obžalovaného nariadil Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) termín verejného zasadnutia na 9.1.2024, na ktorý sa dostavili prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava, obžalovaný, jeho obhajca a poškodená. Krajský súd dokazovanie na verejnom zasadnutí nedopíňal, nakoľko žiadne návrhy v tomto smere neboli. Prokurátorka na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu žiadala odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný. Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu vyhovieť a k jeho návrhu sa pripojil aj obžalovaný.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohol a urobil tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by krajský súd prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri dodržaní procesného postupu a za rešpektovania zásady kontradiktórnosti správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne zhodnotil všetky dôkazy realizované na hlavnom pojednávaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný. Následne okresný súd všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 odsek 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne, pričom sa vysporiadal aj s podstatnými obhajobnými námietkami obžalovaného, a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom, kedy upravil skutkovú vetu tak, že z nej vypustil časť týkajúcu sa vyhotovovania fotografií obnažených intímnych častí maloletej mobilným telefónom, pričom zároveň

skutok nekvalifikoval aj ako zločin výroby detskej pornografie, keďže tieto skutočnosti neboli vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané.

Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 odsek 1 Trestného poriadku podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti mal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov, a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Ani krajský súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého rozsudku okresného súdu. Z tohto dôvodu si skutkové závery okresného súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje.

V posudzovanom prípade aj podľa názoru krajského súdu vykonané dokazovanie dostatočne a bez akýchkoľvek pochybností preukazuje, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný.

Krajský súd tiež opakovane vo svojich rozhodnutiach prízvukuje, že právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4Tdo/36/2015). Krajský súd sa nestotožňuje s vyjadrením obžalovaného, že by napadnutý rozsudok bol nesprávny, nezákonný a nepreskúmateľný. Naopak okresný súd podrobne opísal, aké skutočnosti vyplynuli z jednotlivých dôkazov, najmä výpovedí a znaleckých posudkov, následne tieto dôkazy zhodnotil jednotlivo i v ich súhrne, pričom jednoznačne vysvetlil o ktoré konkrétne dôkazy oprel svoje skutkové zistenia.

Napadnutý rozsudok okresný súd nezaložil na domnienkach a hypotézach ako namieta obžalovaný, ale jednoznačne na skutočnostiach vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, kedy vychádzal z výpovede maloletej ako priamej svedkyne, ktorú výpoveď vyhodnotil ako vierohodnú aj s ohľadom na závery znaleckého posudku, pričom jej výpoveď korešponduje s výpoveďami poškodenej, teda matky maloletej, ako aj svedkov H. I. a D. I., bratov maloletej, ktorí svedkovia nie len opísali, čo im povedala maloletá, ale aj sami vnímali časť konania obžalovaného, teda to, že obžalovaný sedel v noci na posteli maloletej a dal svoju ruku pod perinu, čo videl svedok H. I., resp. ako v noci obžalovaný vychádzal z izby maloletej, čo videla poškodenej, resp. ako sa obžalovaný v kuchyni od maloletej odtiahol, keď tam prišiel svedok H. I., resp. ako maloletá po tom, čo povedala „ježiši zase“ a odišla za obžalovaným do kuchyne, kde stála pri kuchynskej linke a obžalovaný pri dverách do kotolne, tak svedkovi H. I. potom, čo tam prišiel a pýtal sa, čo robia, maloletá povedala, že pije vodu, ktorá skutočnosť zase korešponduje s vyjadrením maloletej, že jej obžalovaný už predtým uviedol, aby povedala, že sa išla napiť, resp. ako obžalovaný sedel pri maloletej hladkal ju krúživými pohybmi po vlasoch a dal jej na čelo pusy, čo videl svedok D. I.. Maloletá síce až do odchodu obžalovaného zo spoločnej domácnosti popierala konanie obžalovaného, avšak obom bratom H. aj D. príbežne o správaní obžalovaného povedala. Nemožno sa teda stotožniť s obhajobou, že by rozhodnutie o vine obžalovaného bolo založené len na nepriamych dôkazoch, resp. len na jedinom priamom dôkaze, a to výpovedi maloletej. Naopak výpoveď maloletej ako priamej svedkyne bola jednoznačne v zhode s výpoveďami poškodenej a svedkov H. a D. I., ktorí opísali nie len to, čo im maloletá povedala, ale aj sami vnímali časť konania obžalovaného voči maloletej, čoho boli priami svedkovia.

K námietke obžalovaného o nevykonaní navrhnutých dôkazov krajský súd uvádza, že okresný súd navrhnuté dôkazy odmietol vykonať, o čom rozhodol na hlavnom pojednávaní a toto zdôvodnil aj v napadnutom rozsudku, s ktorým zdôvodnením sa krajský súd stotožňuje.

Ku kľúčovej námietke obžalovaného, že znalecký posudok Dr. Bielikovej ohľadom maloletej si vnútorne protirečí a toto sa nepodarilo odstrániť ani výsluchom znalkyne poukazujúc na to, že na jednej strane

je maloletá podľa znalkyne ľahko ovplyvniteľná až manipulovateľná, utiekala sa do sveta fantázie, uzatvára sa do vlastného sveta, sústreďuje sa na vlastné úvahy, používa vlastnú logiku a miestami sa objavuje ľahostajnosť k názorom iných, avšak v myslení maloletej nenašla tendenciu fabulatórne, či konfabulatórne spracovávať prežívané situácie, krajský súd uvádza, že skutočnosti uvádzané znalkyňou nespôsobujú protirečenie záverov znaleckého posudku. Znalkyňa jednoznačne poukázala na to, že maloletá je poznačená pubertálnym vývinovým obdobím, je emočne aj sociálne nezrelá, aktuálne prežíva pocity straty pôdy pod nohami, je ľahko ovplyvniteľná až manipulovateľná, otvorená voči pudovým impulzom a nevedomiu. Ovplyvniteľnosť maloletej až jej manipulovateľnosť tak súvisí so stratou pevného zázemia. Samotná skutočnosť, že maloletá je ovplyvniteľná až manipulovateľná nesvedčí o tom, že by výpoveď maloletej bola ovplyvnená, či zmanipulovaná. Naopak znalkyňa uviedla, že pri popise konkrétnych situácií sa u maloletej objavovali aj psychosomatické reakcie, ako klopenie očí, potenie rúk, problémy s vyjadrovaním, pričom maloletá prežívala pocity hanby. Znalkyňa uviedla, že obžalovaný zneužil svoju autoritu nad maloletou, ktorá bola na ňom závislá a nedokázala si uvedomiť nevhodnosť jeho správania, pretože v čase keď sa začalo, nemala na to maloletá kognitívne kompetencie. K tomuto treba poukázať na to, že skutok sa stal v čase, keď mala maloletá 11 až 12 rokov, pričom prípadná ovplyvniteľnosť maloletej mohla byť naopak využitá aj obžalovaným, ktorý jej dával sladkosti, darčeky, a poukazoval na finančnú odkázanosť celej rodiny na neho. Ak sa maloletá utieka sa do sveta fantázie, tak podľa znalkyne v situáciách, ktorým nedokázala rozumieť, čo je pochopiteľné s ohľadom na vek maloletej v čase skutku. Pokiaľ sa maloletá sústreďovala na vlastné úvahy, používala vlastnú logiku, tak to bolo z dôvodu nepochopenia zo strany sociálneho prostredia. Fabulácie, konfabulácie, ani iné patologické obsahy v myslení maloletej znalkyňa nezistila. Naopak znalkyňa zistila, že opakované sexuálne prejavy správania voči maloletej jej spôsobili dlhodobú traumatizáciu, hoci maloletá spočiatku nechápala zmysel správania obžalovaného, nedokázala si ho vysvetliť, ani rozpoznať jeho nevhodnosť a dôsledky. Postupom času sa maloletá začala cítiť previnilo s pocitmi neistoty a strachu z ďalšieho diania. Znalkyňa u maloletej zistila prítomnosť znakov syndrómu sexuálne zneužívaného dieťaťa.

Z opísaných záverov znaleckého posudku, ktoré korešpondujú s výpoveďou znalkyne nevyplývajú žiadne protirečenia, na ktoré poukazuje obžalovaný. Naopak znalecký posudok Dr. Bielikovej ozrejmuje, prečo maloletá spočiatku popierala konanie obžalovaného pred matkou, teda poškodenou.

Výpoveď maloletej v kontexte záverov znaleckého posudku aj výpovedí ostatných svedkov je jasná, zrozumiteľná, presvedčivá a vierohodná, pričom nebola ničím spochybnená. Vo vzťahu k ostatným svedkom, ktorých obžalovaný označuje len za svedkov z počutia, sa už vyjadril krajský súd v tom smere, že títo vypovedali nie len o tom, čo im sama maloletá povedala, ale aj ako sami vnímali správanie maloletej a obžalovaného, pričom ich výpovede v podstatných skutočnostiach navzájom korešpondujú a neboli pochybnosti o ich vierohodnosti. Pokiaľ obžalovaný poukazuje na permanentný konflikt bratov maloletej s obžalovaným, tento nebol preukázaný, naopak napätie medzi nimi začalo, až keď starší brat maloletej svedok H. I. upozornil matku, teda poškodenú na správanie obžalovaného, na čo poškodená začala obžalovaného viac sledovať a vec riešila aj s psychologičkou, a to ešte v roku 2017, ale pri rozhovore s ňou maloletá všetko zatajila. Z uvedeného je zrejmé, že pre podozrenia nie len H. I. ale aj D. I., čo sa obaja snažili riešiť s poškodenou, nemohli byť vzťahy k obžalovanému nekonfliktné.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na to, že jednorazové letmé dotyky cez odev nemôžu naplniť materiálny znak trestného činu, tak krajský súd uvádza, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané a za vinu sa obžalovanému kladie iné konanie ako letné dotyky cez odev.

Skutočnosť, že znaleckými posudkami nebola preukázaná sexuálna úchylka obžalovaného nevyklučuje, že zneužitie maloletej nepredstavuje tzv. náhradné sexuálne správanie, ktorým si obžalovaný kompenzuje svoju neschopnosť nadväzovať a udržiavať vzťahy s vekovo primeranými partnermi. K tomuto okresný súd poukázal na to, že z výpovede samotného obžalovaného vyplynulo, že v čase skutku, boli jeho vzťahy s poškodenou značne narušené aj v sexuálnej oblasti, čomu zodpovedá aj okolnosť, že poškodená už v roku 2017 navštívila s maloletou psychologičku ohľadom jej zneužívania, o ktorom poškodenej povedal jej syn H.. S ohľadom na tieto skutočnosti nie je tvrdenie obžalovaného, že žil v plnohodnotnom vzťahu s poškodenou, teda matkou maloletej, ničím preukázané.

Pokiaľ ide o výrok o treste, tak krajský súd s postupom okresného súdu, keď u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, prihliadol na čistý register trestov a len ojedinelé priestupky v doprave, a uložil obžalovanému trest na dolnej hranici trestnej sadzby súhlasí, pričom takto uložený trest považuje za zákonný a spravodlivý spĺňajúci všetky kritéria účelu trestu.

Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody okresný súd obžalovaného správne zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe prezentovaných úvah a právnych záverov vo vzťahu k výroku o vine a treste obžalovaného, ako aj k postupu okresného súdu, ktorý im predchádzal, krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, preto postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 odsek 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.